

Въ това време Царка като виждаше мъжа си замисленъ и нетърпеливъ — ставаше ѝ той още по-противенъ и не ѝ се прибираше въ къщи. Виждаше ли подпухналото му лице, нѣщо я сломяваше и се отвращаваше отъ него. Тя се чудѣше, какъ е прекарала деветъ години съ него и какъ е могла да дѣли съпружеско лѣгло съ него!

— Било що било — минало се! решаваше тя. — Глупава съмъ била — търпѣла съмъ. Сега нѣма да търпя... Той ми посочи пътя. Той уби оно-гова, защото го подпиралъ въ търговията. Любовта е по-свято отъ търговията. Реда е мой. Той ми пречи да бъда щастлива — права съмъ да се отърва отъ него.

Какъ би се отървала отъ него не знаеше Царка. Но тя